

עמ"ת 4442/05/14 - רומן קוגן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 מאי 2014

עמ"ת 4442-05-14 קוגן(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט גד גדעון
העורר
נגד
המשיבה
רומן קוגן (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ - עו"ד בונדר

ב"כ המשיבה - עו"ד ליאורה יעבץ

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום הנכבד בבאר שבע (כב' השופט יואב עטר), מיום 1.5.14, במסגרתה הוארך מעצרו של העורר עד החלטה אחרת לצורך קבלת תסקיר מעצר.

כתב האישום מייחס לעורר עבירות איומים, הפרעה לשוטר ותקיפת שוטר.

על פי האמור בכתב האישום, איים העורר ביום 22.4.14 על המתלוננת בכך שהלך אחריה בכוונה להפחידה, וזאת כאשר הוא שיכור וכאשר בתחילת ביצוע העבירה, אף אחז בידיו שני בקבוקי משקה. נוכח קריאות המתלוננת, הגיעו למקום שוטרים, אשר זיהו את העורר צועק ברחוב. שוטר ניגש אל העורר וביקש ממנו להירגע, ובתגובה איים העורר על השוטר. העורר המשיך לאיים על השוטר והתקרב אל השוטרים, למרות שהתרחקו ממנו, ובהמשך, לאחר התראה, הפעילו השוטרים נגד העורר אקדח טייזר, אשר השימוש בו לא גרם להפסקת התנהגותו של העורר. לאחר שהשתלטו על העורר, תקף העורר על פי האמור בכתב האישום, בכך שבעט בו וגרם לו נפיחות בברך. בהמשך, בעת חקירתו, איים העורר על שוטר. את כל המיוחס לו, ביצע העורר על פי הנטען, כאשר הוא תחת השפעת אלכוהול.

העורר בן כ- 21. לחובתו שתי הרשעות מבית המשפט לנוער, הרשעה ראשונה משנת 2009 בגין עבירת שוד שביצע בשנת 2008. העורר ריצה בעקבות ההרשעה עונש מאסר בן 6 חודשים, אשר לדברי הסניגור רוצה בעבודות שירות.

עמוד 1

הרשעה שניה, בשנת 2011, בעבירות החזקת סם לשימוש עצמי והחזקת כלים לסם שבוצעו בשנת 2009, בגין נגזר עליו מאסר מותנה.

הסניגור טען כי אין בידי המשיבה ראיות לכאורה להוכחת עבירות האיומים, משום שנדרשת בגין כוונה מיוחדת אשר נשללת כאשר מדובר באדם שהיה שיכור מאד בעת שביצע את העבירות, על פי דברי השוטרים.

אכן, בענייננו, לא מן הנמנע כי יחול בסופו של דבר בענייניו של העורר סייג השכרות בעבירות האיומים, אך יש לזכור כי הנטל לעניין זה על העורר, וכי אין די בעצם הגדרתו כשיכור, ואפילו שיכור מאד, על ידי השוטרים, שכן יש צורך להוכיח כי בגין שכרותו לא יכול היה להתכוון להפחיד או להקניט את המתלוננת או את השוטרים.

לכן, גם אם בענייננו, ניתן להכיר בחולשה מסוימת בתשתית הראייתית הלכאורית שבידי המשיבה, נדמה כי לא ניתן לקבוע כעת כי מתקיים כרסום של ממש ביחס לעבירות האיומים.

אשר למסוכנותו הלכאורית של העורר - השילוב של תקיפת השוטרים, האיומים עליהם והטרדת עוברת אורח ברחוב העולה כדי איום לכאורה, יש בהם להקים עילת מעצר של מסוכנות בדרגה גבוהה למדי, מה עוד, שבוצעו על רקע צריכת אלכוהול, ועל כן קיים סיכוי משמעותי להישנותן על רקע זה.

גם עברו הפלילי של העורר, מחזק את המסקנה לעניין מסוכנותו הלכאורית.

יחד עם זאת, יש לזכור כי ההרשעות מתייחסות כולן, לעבירות שבוצעו בהיות העורר קטין, כאשר העבירה האחרונה בוצעה כאמור בשנת 2009, ועבירת האלימות האחרונה והיחידה בגינה הורשע, בוצעה בשנת 2008. מאז חלף זמן רב והעורר השתקם ככל הנראה היטב, נגמל מצריכת סמים לאחר טיפול וכיום הוא עובד באופן מסודר, חי עם בת זוג והינו אב לשתי בנות, שהקטנה בהן בת חודש.

האלימות שהפעיל העורר לכאורה כלפי השוטרים, אינה מצויה במקום גבוה במדרג החומרה, אם כי, אין כמובן לזלזל במעשה. קיימת כמובן חומרה מיוחדת בכך שהעורר תקף איש חוק, והדבר מלמד על עזות מצח, גם אם באותה שעה היה העורר שיכור.

נוכח מכלול הדברים, סבורני כי אין מניעה לשחרר את העורר לחלופת מעצר הולמת, וכך חשב גם בית משפט קמא, אשר הפנה אותו לתסקיר שירות המבחן.

בניגוד לדעת בית משפט קמא, סברתי כי עוצמת המסוכנות מאפשרת בחינת חלופה בשלב זה, גם בלי להיזקק לשירות המבחן ועל כן בחנתי את החלופה שהוצעה עד קבלת תסקיר אשר יבחן את מכלול הנתונים האישיים של העורר ויתווה תכנית מקפת הכוללת טיפול - מעצר בית בבית סבו ובפיקוחו.

הסב נחקר. נלמד מן החקירה כי הסב ורעייתו גדלו את העורר למעשה כבן, מאז היה תינוק, והוא עלה עמם ארצה כתינוק בעוד אמו נותרה בחו"ל. הסב מכיר היטב את ההיסטוריה של העורר, והוא אף שמש יחד עם רעייתו, כמפקח במסגרת חלופת מעצר, במהלך כחצי שנה, בה ככל שניתן להבין, לא נרשמה הפרה של תנאי השחרור.

ב"כ המשיבה אישרה כי המדובר בערב מוצע, רציני המבין את נסיבת הפיקוח, וכך סבור גם בית המשפט.

סבורני כי יש בחלופה המוצעת מענה הולם למסוכנותו הלכאורית של העורר, ועל כן ישוחרר העורר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא, בבית סבו מר ג. ק., בכתובת אופקים, ויעמוד בכל עת בפיקוח סבו. אין כמוכן מניעה כי יוצעו מפקחים נוספים, לרבות סבתו של העורר שפיקחה עליו בעבר, ובקשה בעניין זה, תוגש לבית משפט קמא, לאחר קבלת תגובת המשיבה.

העורר יהיה רשאי לצאת ממקום מעצר הבית, בליווי צמוד של הערב, לצורך טיפולים רפואיים לעורר או לערב, ביקורים במשרד בא כוחו ופגישות בשירות המבחן, והכל, כפוף להודעה מראש לקצין במשטרת אופקים.

נאסר על העורר ליצור קשר כלשהו עם המתלוננת המוזכרת בסעיף הראשון לעובדות כתב האישום.

להבטחת תנאי השחרור, תחתמנה התחייבות עצמית וערבות צד ג' של הסב על סך 10,000 ₪ כל אחת.

נוכח שחרורו של העורר, יוגש תסקיר בעניינו עד יום 3.7.14, ובין היתר תבחן אפשרות שילובו בטיפול, ככל שימצא שיש צורך בכך.

בית משפט קמא, יקבע דיון בפניו, לאחר המועד האמור.

ניתנה והודעה היום ה' אייר תשע"ד, 05/05/2014 במעמד הנוכחים.

גד גדעון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©